

Hvor nød han efter saa mange Maaneders Forløb igen at faa Rugbrød og dansk, saltkærret Smør! — Med Aviserne blev han derimod hurtigt færdig. For Landets indre Politik havde han ingen Interesse, og de mange Artikler om Teater, Literatur og Maleriudstillinger sprang han af gammel Vane over.

Pludselig gav det et Sæt i ham. Hans Øjne var tilfældigt faldet paa en Bekendtgørelse, under hvilken han fandt sin Søster Signes Navn. „Elever i Musikens Begyndelsesgrunde“ stod der som Overskrift, og under Navnet var hendes Bopæl opgivet, — det var et Sted foran paa Vesterbro i en af de smaa Sidegader ved Gl. Kongevejs Begyndelse.

Under hans Ophold i Italien havde hans Familie igen været ligesom udslettet af hans Liv. Det var ganske vist i Rom et Par Gange hændet ham (ligesom i sin Tid i Dresack), at han midt om Natten vaagnede med et nervøst Ryk, fordi han havde drømt om et eller andet derhjemme fra Præstegaarden; men i vaagen Tilstand havde han i de sidste Maaneder ikke bekymret sig om sin Slægt. Han havde igen som i sine unge Dage med fuldt Overlæg gjort sig upaavirkelig for Erindringen om den, og havde forsvaret sig med, at han i dette Stykke paa sin Vis fulgte selve Kristus, der jo bød hensynsløst at forlade Fader og Moder og følge den indre Kaldelse.

Hans Øjne blev hængende ved den lille Petit-Annonce. Han huskede nu godt, at det ved Faderens Begravelse havde været paa Tale af Hensyn til hans yngre Brødre, Tvillingerne, at flytte herover til April Flyttedag. Den ene af dem havde dengang netop faaet Plads paa et af Byens Apoteker, den anden hos en af dens Boghandlere. — Moderen og Størsteparten af hans Søkende var altsaa her i København!

Der blev i det samme banket paa hans Dør. Og som skudt ud af en Kanon tumlede Ivan ind med sin store Dokumentmappe under Armen.

Han bragte Blomster og Hilsen fra Jakobe og tilføjede paa egen Haand en Hilsen fra Svigerforældrene for at faa Lejlighed til at sige Per den Behagelighed, at disse havde været særdeles